

Värdelös utan dig

Då jag gömde mig i det ihåliga trädet. Sökandes efter mina rötter.

Lugnet jag sökte jag också fann. Dess bark omsluter mig och jag känner mig som påfågeln stolt utslagna fjäderdräkt. Citronfjäril svävar förbi, nyfiken och hemlighetsfull på en och samma gång.

Jag tar fram min diktsamling och börjar bläddra i mitt själsliga bibliotek.

Poesin tar mig med på äventyrs resa genom livets epok.

Fladdermus dränerar bloody Mary på vodka.

Kvar blir endast tomatjuice och en visnen selleri stjälk och mitt hjärta nerpressad i mixern. Kan jag få det tillbaka tack. Känslomässigt instabil medans alla andras liv pågår och mitt har stannat till. Rysningar när minnena kommer ifatt oavsett hur mycket jag än springer så står jag paralyserat kvar på samma ställe. Vågar knappt blunda.

Jag återgår till mitt ihåliga träd. Där ingen dömer mig. Jag pressar mig långt in. Har jag tur får jag sällskap av dig. Men det är väl också en utopi? En kyss innan soluppgången segrar över natten jag bär mitt huvud högt, min kristall tiara så vacker så skör. Jag älskar dig fastän det inte är ömsesidigt. Jag somnar till tonerna av det ödsliga eko av tiden som försvann. En tung suck och jag blåser ut ljusen i kandelabrarna, med minnena av oss som enda sällskap. Vår kärlek, som en gång glödde passionerat, jag saknar dig mer än du någonsin kan förstå. Godnatt min vän, låt oss somna i varandras famn en sista gång medans lemurena beskyddande vakar över oss. Älskade vän av diamanregn du är.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten